

mod salg m.v. af flertallet af de arter af fugle, som er omfattet af direktivet.

Til nr. 25

Stk. 1 i § 59 a forbyder bevidst udsætning af artsfremmede dyr. Pattedyr og fugle er ikke omfattet af bestemmelsen, da deres forhold reguleres gennem den af Landbrugsministeriet forvaltede jagt- og vildtlovgivning, hvorefter der gælder en tilsvarende regel. Den foreslåede regel vedrører således i første række – men altså ikke udelukkende – grupper af dyr som insekter, krybdyr og padder. Miljøministeren har i stk. 1 ligeledes hjemmel til at fastsætte regler om udsætning af bestemte dyregrupper. Med hensyn til udsætning af fisk, krebs og bløddyr kan bestemmelsen ikke benyttes til en generel regulering af dette spørgsmål, idet reglerne i lovene om saltvandsfiskeri og ferskvandsfiskeri finder anvendelse her. Derimod kan der med hjemmel i den foreslåede bestemmelse fastsættes almindelige regler om udsætning også af denne slags dyr i § 43-områder med henblik på tilfælde, hvor sådanne dyr kan påvirke den omgivende flora og fauna. Dette vil f.eks. kunne være relevant for græskarper. Regler af denne art vil i givet fald blive forhandlet nærmere med Fiskeriministeriet. Fiskeriministeriet har i den forbindelse oplyst, at man ved den kommende revision af ferskvandsfiskeriloven agter at fastsætte, hvilke fiskearter der kan udsættes i Danmark. Herudover kan spørgsmål om udsætning også reguleres ved konkrete dispensationer efter § 43 b, ligesom de kan indgå i fredninger efter kapitel III.

I *stk. 2* er der skabt hjemmel for miljøministeren til at regulere forholdet for planters vedkommende, hvis der viser sig behov herfor. Begge bestemmelserne skal i øvrigt ses på baggrund af bl.a. de meget strenge regler, der efter lov nr. 288 af 6. april 1986 om miljø og genteknologi gælder for udsætning af gensplejsede organismer i naturen.

Introduktion af ikke hjemmehørende planter og dyr i den danske natur (eller re-introduktion af arter, som engang har levet her) kan medføre uheldige økologiske konsekvenser, idet disse (nye) arter kan være så overlevelsesdygtige og dominerende, at de kan true naturligt hjemmehørende arters eksistens. Som eksempel kan nævnes indførelsen af den nordamerikanske tøffelsnegl til Europa. Arten har nu spredt sig langs den europæiske atlantehavskyst, hvor den anretter stor skade på østers og andre muslinger som næringskonkurrent. Fra planternes verden kan nævnes eksemplet med den oprindeligt som prydblante indførte kæmpebjørneklø.

Danmark har gennem tiltrædelsen i 1982 af Den Europæiske Naturbeskyttelseskonvention (jf. bemærkningerne til nr. 24) forpligtet sig til at føre kon-

trol med indførelsen af ikke naturligt hjemmehørende arter m.m., jf. konventionens artikel 11.2.b. Princippet herom gælder også ifølge rekommandationer og lignende fra bl.a. Europarådet, som Danmark har tiltrådt, og findes også i art. 196 i FN's Havretskonvention. Den foreslåede ændring af loven skal derfor også ses som et led i opfyldelsen af disse internationale forpligtelser.

Reglen i *stk. 2* omfatter kun planter, som ikke tilhører den naturligt hjemmehørende vildtlevende flora, idet spørgsmålet om re-introduktion af vilde plantearter, der tidligere har levet i Danmark, og en kontrol af denne næppe vil være relevant. Baggrunden for reglen er i øvrigt, at det danske natur- og kulturlandskab i stadig større omfang får tilført planter, som ikke er naturligt hjemmehørende. Det er imidlertid ikke hensigten, at bestemmelsen skal bruges til generelt at stoppe denne udvikling, som i mange henseender kan være til gavn for navnlig jordbruget. Bestemmelsen skal også i øvrigt anvendes yderst restriktivt og har alene til formål at hindre, at der udsættes og sås planter, som vil kunne spredes til den vilde natur og her få en kraftigt dominerende plads på bekostning af andre arter.

Dette beskyttelsesbehov gælder især for så vidt angår de naturtyper, som er nævnt i § 43 og § 43 a. Her vil man normalt kunne sætte som vilkår i forbindelse med behandlingen af sager om dispensation til tilplantning og lignende af disse områder, at der ikke sker udplantning eller såning af sådanne fremmede planter (jf. i øvrigt pkt. 3 i bemærkningerne til nr. 10, 12 og 13 om § 43 m.v.).

Det bemærkes, at i det omfang der fastsættes regler om, at såning eller udplantning af bestemte planter kræver tilladelse, vil der også med hjemmel i stk. 2 kunne fastsættes regler om bl.a., på hvilke vilkår eller i hvilke områder dette kan ske, således at der eventuelt tilvejebringes en almindelig reguleringsordning vedrørende disse planter, hvis dette administrativt set er mere hensigtsmæssigt end et konkret tilladelsessystem.

I *stk. 3* er bestemmelsens gyldighedsområde fastsat til fiskeriterritoriet. Om baggrunden herfor henvises til bemærkningerne ovenfor til stk. 1 om FN's Havretskonvention og til bemærkningerne til nr. 27, hvor der er foreslået en lignende ændring til § 60.

Til nr. 27

Naturfredningsloven § 60 giver ministeren adgang til at foretage reguleringer på havområderne til varetagelse af de hensyn, der er nævnt i lovens formålsparagraf.

Fredninger efter § 60 anvendes til sikring af væsentlige natur- og kulturhistoriske værdier samt til re-